En la mort de Salvador Canet Pujol

Jordi Canet Avilés (*)

Escric aquestes paraules amb el dolor encara recent de la pèrdua del pare. El passat diumenge 1 d'octubre de 2017, data assenyalada, ens deixava en Salvador Canet Pujol, pare, espòs, avi, cosí, cunyat i amic. El càncer se l'ha emportat de forma cruel i injusta, ens l'ha arrabassat de les mans en molt poc temps i sense donar-nos, a ell i a nosaltres, cap opció.

En Salvador Canet Pujol va néixer a Castelló d'Empúries el 25 d'octubre de 1943, fill d'en Fernando Canet i de l'Emília Pujol, del barri de Ca l'Anton. Durant la infantesa i joventut a Castelló, havia compartit vivències amb Joan Alsina Hurtós, del qual conservava records entranyables. De jove va sentir inquietuds socials i polítiques, que el motivaren a afiliar-se a Convergència Socialista de Catalunya (CSC), encapçalada per Joan Raventós, i a participar en la política local. Amb el final de la dictadura i l'arribada de la democràcia, a les primeres eleccions municipals de l'any 1979 va entrar com a regidor a l'Ajuntament amb la victòria del PSC, juntament amb Francesc Brossa i Esteve Ripoll, amb els quals formaven un trio respectat pels seus adversaris polítics, i quatre regidors més. El lema socialista que van utilitzar en aquells primers comicis electorals deixava ben clara la seva intenció: "Entra amb nosaltres a l'Ajuntament."

Salvador Canet Pujol ■

Com a regidor de Sanitat, d'Hisenda i d'Esports, en Salvador Canet va participar en la posada en marxa de molts dels serveis i equipaments que faltaven al municipi i que han suposat un benefici per a la comunitat: el primer dispensari mèdic (ubicat a l'edifici actual de l'Ajuntament), la llar de jubilats, l'Escola Municipal Ruiz Amado, la creació de Ràdio Alt Empordà, el servei de control de mosquits, la sala municipal, equipaments esportius, l'impuls al bàsquet, etc. Eren anys d'un incipient règim municipal democràtic, de plena vocació de servei municipal i de treball per a la comunitat i pel bé públic. D'aquesta època destaca també la mobilització social i popular per a la protecció dels aiguamolls de l'Empordà, al costat de Jordi Sargatal i molts altres, en què, com a alcalde accidental, va fer aturar les obres del projecte d'urbanització de Port Llevant, poc abans de l'aprovació l'octubre de 1983 al Parlament de Catalunya de la llei de protecció dels Aiguamolls de l'Empordà. Després d'un parèntesi de quatre anys, es va tornar a presentar a les eleccions municipals de 1987 amb el grup independent de Castelló d'Empúries. Va ser també durant molts anys el delegat a Castelló d'Empúries de la Germandat de Donadors de Sang de Girona.

El caràcter discret i senzill del pare el feia apartar-se de les multituds i dels grans esdeveniments, però alhora sempre estava disposat a ajudar i donar un cop de mà a qui ho necessitava. La seva bonhomia era el tret més destacat de la seva personalitat, la qual cosa feia que fos una persona molt respectada, valorada i estimada. Molts el recorden encara amb la seva Vespa vermella i, sobretot, per l'aroma del tabac de la seva pipa amb què fumava habitualment. El pare ha marxat en silenci, envoltat dels seus, els seus fills, la seva dona Rosa i els seus nets, a qui tant ha estimat i gaudit durant els darrers anys. Pare, t'estimem i et portarem sempre als nostres cors. Descansa en pau.

(*) Jordi Canet Avilés, en nom de la família Canet Avilés, recorda la figura de Salvador Canet Pujol